

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 16313

гр. София, 16.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 88 СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЛОРА ЛЮБ. ДИМОВА
ПЕТКОВА

като разгледа докладваното от ЛОРА ЛЮБ. ДИМОВА ПЕТКОВА
Гражданско дело № 20231110158104 по описа за 2023 година

Извършена е проверка по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

Производството е образувано по искова молба, подадена от „АПС Бета България“ София“ ЕООД срещу З. Л. М., с която са предявени установителни иски за признаване на установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца следните суми: 981, 24 лв. – главница по сключен договор за кредит от 08.11.2019 г., ведно със законната лихва от подаване на заявлението в съда до окончателно изплащане на вземането, 41, 79 лв. – възнаградителна лихва в периода от 08.11.2019 г. до 09.06.2020 г., 145, 45 лв. – мораторна лихва за периода от 09.06.2020 г. до 22.05.2023 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 3650/2023 г. по описа на СРС, 88 с-в.

Ищецът твърди, че на 08.11.2019 г. между З. Л. М. в качеството ѝ на кредитополучател и „Сити Кеш“ ООД в качеството му на кредитор бил сключен договор за потребителски кредит № 370336, по силата на който кредитополучателят получил сумата от 981, 24 лв., като се съгласил да я върне на 7 броя погасителни вноски, всяка в размер на 279 лв. в срок до 09.06.2020 г. Уговореният лихвен процент по договора бил в размер на 40,05 %, а годишният процент на разходите – 48, 63 %. Твърди, че договорът бил сключен по електронен път по реда на Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние /ЗПФУР/, като при сключването му на ответника е предосатвена цялата законоизискуема информация. Евентуално твърди, че договоят бил склн с редаването на сумата. Твърди, че ответникът не изпълнил задълженията си по сключения договор за кредит. Сочи, че с договор за цесия от 13.01.2022 г. кредитодателят „Сити Кеш“ ООД прехвърлил вземанията си към длъжника на цесионера „АПС Бета България“ ЕООД, който е ищец по предявените иски. Кредитополучателят бил уведомен за извършената цесия с писмо до настоящия му адрес, както и с СМС на посочения от него телефонен номер. Твърди, че към момента ответницата не е изпълнила задълженията си по договора за потребителски кредит, поради което и подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК. С оглед

дадените указнаия от съда предявил проценисте уставноеителни искове за признаване на установено, че ответницата му дължи сумите, за които е издадена заповедта за изпълнение по ч.гр.д. 33650/2023 г., иска и да му се присъдят сторените по делото разноски.

Направени са доказателствени искания са събиране на писмени доказателства.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил писмен отговор, подаден от ответника чрез процесуалния му представител адв. П., в който се поддържа, че исковата молба е нередовна, а исковите се оспорват като неоснователни. Ответницата твърди, че ищецът няма качеството кредитор, доколкото от представените по делото доказателства не се установява да е налице действителен договор за цесия на процесните вземания. Оспорва цесията да е й е била съобщена. Ответницата оспорва да е налице валидно сключен договор за потребителски кредит от 08.11.2019 г. между нея и „Сити Кеш“ ООД. Твърди, че не е подписвала такъв договор, нито са й представени Общи условия към него. Оспорва да й е била предоставяна процената сума, като твърди, че не е получавала никакви суми нито от ищеца, нито от „Сити Кеш“ ООД. Поддържа още, че договорът за потребителски кредит от 08.11.2019 г. е нищожен поради поради противоречието му със закона, като счита, че са нарушени разпоредбите на чл. 22 вр. чл. 11, ал. 2 от Закона за потребителския кредит, чл. 22 вр. чл. 11, ал. 1, т. 11 и т. 12 ЗПКр, чл. 22 във вр. чл. 11, ал. 1, т. 9а ЗПКр. Поддържа още, че договорът е нищожен поради заобикаляне на закона, тъй като били нарушени изискванията на чл. 19, ал. 1 и ал. 4 ЗПКр, като твърди, че в случая на потребителя не бил представен стандартен европейски формуляр, неправилно бил посочен ГПР и не ставало ясно как е изчислен същият. Уговарянето на неустойка във връзка с непредоставянето на обезпечение заобикаляло нормативно определената максимална стойност на ГПР и представлявало самостоятелно основание за нищожност на договора. Твърди още, че уговорената годишна възнаградителна лихва е нищожна поради нахвърляване на добрите нрави, тъй като същата била в размер, който надхвърля максимално допустимия драстично. В условията на евентуалност поддържа, че исковите са неоснователни, тъй като вземанията на ищеца са погасени чрез плащане. Направено е възражение за изтекла погасителна давност.

Иска се на основание чл. 183 ГПК „АПС Бета България“ ЕООД да представи оригинали на всички документи, представени с исковата молба.

Правна квалификация на предявените искове: чл. 9 ЗПК във вр. с чл. 79, ал.1 ЗЗД и чл. 430, ал. 2 ТЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Исковата молба е редовна и предявените с нея искове са допустими.

Държавната такса по производството е събрана по реда на чл. 72, ал. 1 ГПК.

На основание чл. 146, ал. 1, т. 5 ГПК, съдът разпределя следната доказателствена тежест:

Ищецът следва да докаже при условията на пълно и главно доказване наличието на посоченото облигационно правоотношение – договор за паричен от 08.11.2019 г., предаването на сумата на ответницата, уговорения падеж на погасителните вноски, изтичането на срока на договора, прехвърлянето на вземанията по договора с договор за

продажба и прехвърляне на вземания /цесия/ между „Сити Кеш” ООД и ищеца, уведомяването на длъжника. Следва да установи и наличието на валидно постигната договореност между страните за връщане на кредита с надбавка (лихва), забавата на длъжника, както и да установи всяко едно от вземанията си по размер.

Ответницата следва да проведе насрещно доказване по посочените по-горе обстоятелства, а при установяването на фактическия състав на вземанията следва да установи, че задълженията са погасени.

Във връзка с конкретните възражения в отговора на исковата молба, с решението по съществото на спора съдът ще обсъди доводите на страните, дали договорът и/или неговите клаузи противоречат на императивните разпоредби на ЗПК или не.

Съдът указва на страните, че съгласно чл. 7, ал. 3 ГПК служебно следи за наличието на неравноправни клаузи в договор, сключен с потребител.

По доказателствените искания:

Ищецът с исковата молба е представил писмени доказателства, които са относими, необходими и ще се допуснат до събиране.

Искането на ответницата с правно основание чл. 183 ГПК за задължаване на ищеца да представи в оригинал всички документи, представени с исковата молба, е неконкретизирано. Следва да се дадат указания на ответника да индивидуализира всеки отделен документ, за който се прави искането по чл. 183 ГПК, както и да посочи с какво това ще допринесе за изясняване на спорния предмет, като има предвид, че твърдението на ищеца е, че договорът е сключен по реда на ЗПФУР.

На страните следва да се разяснят последиците на чл. 133, чл. 143, ал. 3 ГПК, както и на чл. 238, ал. 1 ГПК.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът намира, че делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **27.05.2024 г. от 14.30 ч.**, за което страните да бъдат призовани, като им се изпрати препис от настоящото определение, с обективирания в него доклад по делото, а на ищеца се връчи и препис от отговора на исковата молба.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ответника в едноседмичен срок от уведомяването да конкретизира искането си по чл. 183 ГПК като посочи всеки отделен документ, който иска съдът да задължи ищеца да представи в оригинал по делото, както и да изложи обстоятелства, обуславящи искането по чл. 183 ГПК.

При неизпълнение на указанията в срок, съдът ще приеме, че не е направено искане по чл. 183 ГПК, на основание чл. 101, ал. 3 ГПК.

СЪОБЩАВА на страните проекта за доклад по делото, съгласно мотивната част на настоящото определение.

ДОПУСКА ДО СЪБИРАНЕ приложените към исковата молба документи като писмени доказателства по делото.

УКАЗВА на страните, че на основание чл.146, във връзка с чл.140, ал.3 ГПК, те могат да вземат становище по изготвения проекто–доклад и дадените със същия указания, най-късно в първото по делото съдебно заседание.

НАПЪТВА страните към медиация или други способи за доброволно уреждане на спора. **ПРИКАНВА** страните към **СПОГОДБА**, като им указва, че постигнатото по общо съгласие разрешение на повдигнатия пред съда спор, е по - добро и от най – доброто съдебно решение, а и спестява на страните половината от разноските за държавна такса, тъй като половината от внесената ДТ се връща на ищеца.

УКАЗВА на страните, че съобразно чл. 238 ГПК срещу тях може да бъде постановено неприсъствено решение по искане на другата страна и при следните предпоставки: за ответника – ако не е представил в срок отговор на исковата молба и не се е явил в първото по делото заседание, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие; за ищеца – ако не се е явил в първото по делото заседание, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие.

Определението не подлежи на обжалване.

Препис от определението да се връчи на страните **/на ищеца - да се изпрати и на адреса на електронната поща посочена в исковата молба, на ответницата - чрез процесуалния и представител – адв. П., включително да се изпрати на адреса на електронната поща посочена в отговора на исковата молба /**. На ищеца да се връчи и препис от отговора на исковата молба на ответницата, ведно с приложенията към него.

Определението е окончателно.

-

Съдия при Софийски районен съд: _____